

VU Research Portal

Risico's en contracten: het gaat om ons, niet om mij

Jansen, Chris; Sprangers, H.F.A.

published in

Cobouw

2020

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

document license

Unspecified

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Jansen, C., & Sprangers, H. F. A. (2020). Risico's en contracten: het gaat om ons, niet om mij. *Cobouw*, 2020(1), 14-14.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

COLUMN

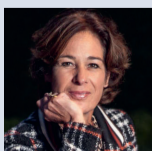
YVONNE VAN MIERLO

Succes in 2030

Het begin van een nieuw decennium is voor mij een mooie aanleiding om eens wat verder vooruit te kijken. Hoe ziet het er over 10 jaar uit? Waar moeten we nú op voorsorteren om dan succesvol te zijn?

Eén van de dingen die je moet doen is elke dag samen keihard blijven werken aan topprestaties voor gebruikers en partners. Maar dat is niet voldoende, want succes nú is geen garantie voor de toekomst. Ook het gebruikmaken van de razendsnel ontwikkelende technologische mogelijkheden is noodzakelijk, net als het ontdekken van nieuwe business en verdienmodellen. En al lijken vandaag de dag voornemens ten aanzien van maatschappelijk impact genoeg, ik ben ervan overtuigd dat over tien jaar alleen het daadwerkelijk doen en het bewijs daarvan tellen. Geen maatschappelijke impact betekent dan geen succes.

Door de waan van de dag is er vaak geen tijd voor de toekomst. Formuleer daarom ambitieuze doelstellingen met gerichte strategieën en actieplannen en monitor de voortgang. Je doet dan de goede dingen via de juiste route. Zeker als iedereen weet welke bijdrage hij of zij daaraan levert. Als individu én als team. Het resultaat van de inspanningen neemt vervolgens rap toe als medewerkers gelukkig zijn in hun organisatie en zich optimaal kunnen ontwikkelen. Wat is hiervoor nodig? Leiderschap! Leiders met focus op de lange termijn, maatschappelijke impact en échte aandacht voor mensen en hun persoonlijke ontwikkeling. Mensen maken namelijk het verschil. Denk jij niet dat ontwikkelen van natuurlijke kracht van mensen en het combineren van de juiste competenties de winning teams van 2030 creëren? Maar dat gaat niet vanzelf. In het MT500 reputatieonderzoek van 2019 scoort onze branche relatief slecht op de pijler 'goed werkgeverschap'. Hoe vaak gaat het gesprek in onze branche eigenlijk over leiderschap? Dat is een gemiste kans. Je kunt er veel mee bereiken voor medewerkers én concreet resultaat in de zin van effectiviteit en efficiëntie. Bovendien is goed werkgeverschap een belangrijke driver van de reputatie van een bedrijf. En die draagt op haar beurt weer bij aan succes!

Yvonne van Mierlo,
Directeur
Blauwhoed Studio
bij Blauwhoed

Kan de bouw iets leren van het voetbal? Jazeker: het gemeenschappelijk teambelang gaat immers boven de persoonlijke glorie. Foto: Shutterstock

Risico's en contracten: het gaat om ons, niet om mij

Als het niet mijn probleem is, dan maak ik me er niet druk om. Contract is contract.
Als het volgens hen mijn probleem is, dan weet ik er omgekeerd ook wel een paar.
Als het mogelijk mijn probleem wordt, dan begin ik alvast over hun bijdrage eraan.
Als het echt mijn probleem is, dan wacht ik af of zij ermee komen. Daarna zie ik wel.

Het leven met risico's is dus vrij overzichtelijk. We kennen het uit kwakkelende bouwprojecten. Voetballers kunnen er ook wat van. "Die pass was voor jou", klinkt het verwijtend. Je roept opgewekt terug, naar keuze: a. welnee, ik moest dekken, b. zag je niet dat de spits vrij stond?, c. dan zul je beter moeten plaatsen, d. miste jij die penalty niet?

Alleen komen voetballers er niet zomaar mee weg. Zij worden ondanks de weersomstandigheden elke week getest met een ander publiek en een andere tegenstander. Ze weten het (en anders hamert de trainer het er wel in): willen we kampioen worden, dan gaat het om ons, niet om mij.

Kan de bouw hier wat van leren? Jazeker! De invloed van het weer op een project delen zij al met de voetballers. Vervang 'publiek' door de veelheid van betrokkenen en 'tegenstander' door onvoorziene omstandigheden als grond eigenschappen, politieke scoringsdrift, vertragingen enzovoorts en de opgave is helder.

Het realiseren van de winstpotentie hangt samen met de mate van samenwerking. Trainer en spelers maken daar

goede afspraken over: het gemeenschappelijk teambelang gaat immers boven de persoonlijke glorie.

In de bouw roeptoetert men weliswaar voortdurend over dat gemeenschappelijk belang, maar de contracten die al decennialang worden gebruikt spreken andere taal: ieder heeft zijn eigen verantwoordelijkheden en verplichtingen. Als het vervolgens niet goed loopt, of zelfs misgaat, probeert de een de ander daarvoor op te laten draaien. Dat is dikwijls geen handige strategie.

Gezamenlijk wegen zoeken

Voetballers kunnen hun linksvoor blijven aanspelen, maar levert dit weinig kansen op, dan doen ze er beter aan om het via de rechtsvoor te proberen. Voor een project betekent dit: blijft een probleem hangen of terugkeren, zoek dan gezamenlijk wegen om het op te lossen, te minimaliseren of om te zetten in een kans op een beter resultaat. Het betekent ook: de ander voortdurend proactief informeren en durven aanspreken als deze zich niet aan deze gedragsregel lijkt te houden. Op die manier komt samenwerking pas écht van de grond.

Om die samenwerking en daarmee samenhangend wenselijk gedrag te stimule-

ren, zouden opdrachtgevers en opdrachtnemers er goed aan doen om van meet af aan bepaalde verantwoordelijkheden en risico's – zij het niet alle! – samen te dragen. Contracten tussen opdrachtgever en opdrachtnemer die op dit uitgangspunt zijn gebaseerd, zijn in staat om (voor beiden!) de hoofdprijs te behalen.

Op zich blokkeren standaardcontracten – wij denken in het bijzonder aan de UAVgc 2005 – niet het maken van specifieke afspraken die veel meer op het hiervoor bepleite uitgangspunt zijn geënt. Het is natuurlijk beter als dergelijke contracten in de toekomst zijn voorzien van een basisregeling met behulp waarvan partijen dergelijke specifieke afspraken kunnen maken. Er zijn evenwel nú al genoeg middelen beschikbaar om de realisatie van een succesvol project tot een gedeeld doel van OG en ON te maken.

Chris Jansen, hoogleraar privaatrecht
VU Amsterdam

Huib Sprangers,
TU-ingenieur, bouwconflictbemiddelaar
Beiden zijn lid van Presolve, expertisecentrum voor geschillen vrij bouwen